

POSTANOWIENIE

Dnia 12 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej
w K.

przy uczestnictwie A.W.

o stwierdzenie potrzeby przyjęcia A.W. do szpitala psychiatrycznego bez jej zgody,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 marca 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki

od postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 5 stycznia 2017 r., sygn. akt XI 1Ca [...] /16,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od uczestniczki na rzecz wnioskodawczynie kwotę
240 zł (dwieście czterdzieści zł) tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego, a ponadto przyznaje adw. Ł.R.
(Kancelaria Adwokacka w K.) od Skarbu Państwa - Sąd Okręgowy
w K. kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści zł) z należnym podatkiem
od towarów i usług tytułem wynagrodzenia za udzielenie
wnioskodawczynie z urzędu pomocy prawnej w postępowaniu
kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 stycznia 2017 r. Sąd Okręgowy w K. w sprawie o stwierdzenie przyjęcia do szpitala psychiatrycznego oddalił apelację uczestniczki od postanowienia Sądu Rejonowego w K. z dnia 21 marca 2016 r.

Skargę kasacyjną wniosła uczestniczka, uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania przyczyną kasacyjną przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. i polegającą na „sprzeczności zaskarżonego rozstrzygnięcia z obowiązującymi przepisami prawa materialnego” (art. 12, art. 29 ust. 1 i art. 30 ustawy z dnia 9 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego, jedn. tekst: Dz.U. z 2017 r., poz. 882). Podniosła również, że zaskarżone rozstrzygnięcie stoi w sprzeczności z dotychczasowym orzecznictwem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zagadnienie prawne uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania musi być zagadnieniem ściśle jurydycznym, dającym się przedstawić w sposób syntetyczny i oderwany od kontrowersji dotyczących ustaleń lub oceny dowodów (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 grudnia 2008 r., III CSK 285/08, „Izba Cywilna” 2009, nr 4, s. 48).

Problemy przedstawione przez skarżącą jako przyczyny kasacyjne - niepowiązane zresztą wprost z art. 398⁹ § 1 k.p.c., w związku z czym nie wiadomo, czy dotyczą istotnego zagadnienia prawnego czy potrzeby wykładni - koncentrują się wokół subsumpcji, tj. odpowiedzi na pytanie, czy wskazane przez skarżącą przepisy mają zastosowanie w określonym stanie faktycznym. Wątpliwości wyrażone przez skarżącą dotyczą stosowania wskazanych przepisów ustawy o ochronie zdrowia psychicznego w konkretnych okolicznościach faktycznych.

Taki sposób przedstawiania swoich racji - bez względu na ich merytoryczną ocenę - nie wyczerpuje przyczyn kasacyjnych, niezależnie od tego, że skarżąca stara się zakwestionować prawidłowo ustalony stan faktyczny, co w postępowaniu kasacyjnym jest niedopuszczalne art. 398³ § 3 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając na podstawie art. 520 § 2 w związku z art. 398²¹, 391 § 1 i art. 13 § 2 k.p.c.

jw

a.ł.